

Той самъ подаде примѣрътъ първий . . .
Близнаха буйни порои кърви;
Участь злокобна всички налѣгна
И отъ стенанья въздухътъ ечна.
Въ кърви отъналъ, въ грозна незгода,
Скупомъ, настрѣхналъ, скокна народа
Съ сѣтни усиля: «Долу тозъ Сулла!
Кръвникъ, измѣнникъ, гнусенъ прѣдатель,
Тварь въ прѣстѣпленья грозни оплула!
Марий да дойде, наший приятель!»

И падна Сулла . . . Съ воля народна
Марий на власть се слѣдъ туй възмогна.

*

Първата стѣпка, първата дума:
«Власть е въ ржцѣ ми!» Марий издума —
«Нея ми даде въ ржцѣ народа;
Кой знае, утрѣ нова изгода
Ще го полъже да я отнеме —
Нек' я усиля догдѣ е врѣме . . .
Свикналъ въ свобода — звѣръ е народа!
Азъ прѣдъ нозѣ си ще го приуча
Да се подмилква — хрисимо куче.
Моя е сила! . . Стига да смѣятъ
Да се упиратъ! Да присмирѣятъ
Ще ги накарамъ скоро-наскоро . . .
Има изгнанье, има затвори . . .
Тамо въ неволи нека се каятъ,